

BELASTING OP RENTE VAN SPAARGELDEN

De Raad heeft het dossier belasting op rente van spaargelden besproken en de volgende conclusies aangenomen:

- "1. Zoals bepaald in artikel 18 van Richtlijn 2003/48/EG van de Raad van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling heeft de Commissie op 15 september 2008 verslag uitgebracht over de eerste jaar van de werking van de richtlijn.
2. Overeenkomstig de conclusies van de Raad Ecofin van 14 mei 2008 heeft de Raad (Groep belastingvraagstukken (directe belasting)) de werking van de richtlijn besproken aan de hand van dat evaluatieverslag van de Commissie. Hij heeft met grote belangstelling kennis genomen van de voornaamste conclusies, en met name van de vaststelling dat de richtlijn binnen haar huidige reikwijdte wel doeltreffend is maar achterblijft bij de ambities die zijn neergelegd in de unanieme conclusies van de Raad van 26 en 27 november 2000.
3. Derhalve heeft de Commissie overeenkomstig artikel 18 op 13 november 2008 een voorstel ingediend tot wijziging van Richtlijn 2003/48/EG.
4. Gezien het belang dat de Raad Ecofin van 4 maart en 14 mei 2008 aan dit dossier heeft gehecht, is de Groep belastingvraagstukken onmiddellijk begonnen met de bespreking van het richtlijnvoorstel. De groep heeft zich gebogen over de maatregelen die de mogelijkheden tot ontduiking moeten beperken, die thans worden geboden door gebruik te maken van tussenpersonen of producten die, alhoewel ze gelijkaardige kenmerken vertonen, niet onder de richtlijn vallen. Zij heeft er nota van genomen dat het de bedoeling van de Commissie is de marktdeelnemers geen buitensporige administratieve lasten op te leggen. Ook heeft zij nota genomen van het mechanisme voor de uitwisseling van informatie en het overgangsregeling van bronbelasting. Ten slotte heeft zij de Commissie erop geattendeerd hoe belangrijk het is dat de afhankelijke en geassocieerde gebieden en derde landen maatregelen toepassen die identiek of gelijkwaardig zijn met die van de richtlijn.
5. In dat verband:
 - juicht de Raad het richtlijnvoorstel van de Commissie toe;
 - roept de Raad op snelle vorderingen te maken met de besprekingen over het voorstel;
 - verzoekt hij de Commissie de onderhandelingen en verkennende gesprekken met de buiten de Europese Unie gelegen financiële centra voort te zetten;

- verzoekt de Raad het toekomstige voorzitterschap hem in het voorjaar van 2009 verslag uit te brengen van de stand van zaken hieromtrent."
-
- ◦

Richtlijn 2003/48/EG verplicht de lidstaten ertoe gegevens uit te wisselen over rente die in een lidstaat is betaald aan individuele spaarders die in een andere lidstaat wonen, zodat in de lidstaat van de fiscale woonplaats belasting kan worden geheven over die rente.

Zij wordt sedert 1 juli 2005 toegepast.

Voor een overgangperiode ¹⁴ mogen België, Luxemburg en Oostenrijk in plaats daarvan een bronbelasting heffen op rentebetalingen aan individuele spaarders die in andere lidstaten wonen. Het belastingtarief bedraagt 15% voor de eerste drie jaren van de overgangperiode, 20% van 1 juli 2008 tot en met 30 juni 2011 en nadien 35%. De drie lidstaten moeten 75% van de belastingopbrengsten overdragen aan de lidstaat van de fiscale woonplaats, en mogen 25% behouden om hun administratiekosten te dekken. De richtlijn bevat bepalingen ter voorkoming van dubbele belastingheffing.

Het toepassingsgebied van de richtlijn is beperkt tot de natuurlijke personen, met uitsluiting van de vennootschappen.

De richtlijn bestrijkt de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling, daaronder begrepen inkomsten uit depositorekeningen, overheidspapier en obligatieleningen, evenals instellingen voor collectieve belegging die meer dan 40% (vanaf 2011: meer dan 25%) van hun vermogen beleggen in schuldinstrumenten.

In Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino en Zwitserland worden soortgelijke maatregelen toegepast krachtens met de EU gesloten akkoorden. Dezelfde maatregelen worden ook toegepast in tien afhankelijke en geassocieerde gebieden van Nederland en het Verenigd Koninkrijk (Guernsey, Jersey, het Eiland Man en zeven Caribische gebieden), in het kader van specifieke, met elk van de lidstaten gesloten overeenkomsten.